ÎNDEMN

Ca-n fiecare an, plin de speranțe
O să mă-ndrept grăbit spre stadion,
Să urmăresc zburdalnicul balon...
Dar anul ăsta n-acord circumstanțe!

Ca-n fiecare an, doresc spectacol
Cu pase fine, nu cu duritați.
Condiții sînt, avem și calități,
Deci sper că nu pretind nici-un miracol.

Ca-n fiecare an, vreau „națională"
Care să practice un joc splendid,
Iar cînd va reveni de la Madrid
Să-i facem o primire triumfală.

Ca-n fiecare an, vreau — și se poate —
S-aud tribuna-ntreagă fremătînd
Și suporterii fericiți zicînd:
„Și-alci se luptă pentru calitate!"

CIUPI RADULESCU

În 4 rînduri

Echipei Viitorul

Jucătorilor, atenție!
De la voi avem pretenție.
„Viitorul", e știut,
E-o echipă c-un... trecut!

Echipei Petrolul

A spus-o cineva în glumă
La-nceput de campionat:
Petrolul n-ar fi rău să fie
(În fotbal) și mai...
rafinat.

Echipei Steaua Buc.

Stelele, pe cît se pare,
Uneori sînt căzătoare
Totuși am avea de spus
Că de obicei... sînt sus!

C. MAZILU
I. CHIVU

Are cuvîntul Minge a

Mă știți, eu sînt balonul și cît partida ține
Aleargă fotbaliștii cu poftă după mine.
Iar cînd m-ajung din urmă, sub ochii tuturor,
În loc să mă rețină, îmi trag... cîte-un picior.
Căci asta mi-este soarta de cînd mă știu născut:
Chiar și la scoruri nule plec singurul... bătut!
Mai buni îmi par portarii. Dacă spre ei mă-ndrept
Îmi ies iute-nainte și-apoi... mă string la piept.

...Acum scriind acestea, țin minte că-n april
M-am bucurat la culme, mai rău ca un copil,
De juniorii noștri, ce-n fața tuturor
Au arătat la fotbal... maturitatea lor.
Iar după biruință, în clipele acele,
Simțeam de fericire că... nu-mi încap în piele
Și m-am gîndit că-i vremea ca-n fotbal seniorii
Să lupte să ajungă din urmă... juniorii.
Dar vezi, pentru aceasta, vreau ca înaintași
Să nu mai facă iarăși în stadion pe așii,
Ținînd seama că poarta cu plasa împreună
Se află tot pe Terra și nicidecum în... Lună.
Că deh, după o cursă pe tușă furtunoasă
Și eu țin pentru-o clipă să mă-odihnesc... în plasă.
În plus, de azi încolo, doresc ca jucătorul
La meci să urmărească balonul nu... piciorul,
Că nu o să ne-ntoarcem în vremi medievale,
Lansînd la fotbal moda costumelor din... zale.
(E drept, în felul ăsta, n-aș mai vedea din nou
Cum Tache-n fugă trage pe Oaidă de tricou!)

Mai sînt și alte lucruri de care aș vorbi
Acum cînd am cuvîntul pe pagină aci,
Însă stopez „atacul", că-ncepe alt sezon
Și ard de nerăbdare să zburd pe stadion.
Deci cer în încheiere ca toți cei de mai sus
Să nu dea cu piciorul... la ceea ce le-am spus.
Altminterea înseamnă că-ntregul meu obol
De sfaturi necesare, a nimerit... în gol.
Deci asta mi-e dorința și-o spun aici direct:
Vreau ca învățătura s-o tragă... cu efect.

V. D. POPA

Începe campionatul

— De bună voie și nesilit de nimeni...
— Știu, știu; consimt, dar, vă rog, grăbiți-vă. Peste o jumătate de oră... începe meciul!!!

— Mîine după masă vino cu trompeta, că și eu vin cu toba și o să ne jucăm minunat.
— Imposibil, mîine începe fotbalul și îmi ia tăticul trompeta la meci!!!

Iar mănîncă Popescu pe scări, să știi că a început fotbalul...

Desene de S. NOVAC

POSTA MAGAZIN · poșta magazin · POSTA MAGAZIN

ȘTEFAN LUCUTA, REȘIȚA. — 1) Fostul portar al echipei U.T.A., Marki, este antrenor la Minerul Lupeni. — 2) Ce face Andrei Mercea? Este tot la Arad, unde antrenează echipa Teba (locul III în campionatul regional). — 3) Iosif Petschovschi a împlinit în iulie 41 de ani. A jucat de 32 de ori în prima reprezentativă a țării.

C. SIRBU, SIBIU. — 1) Antrenorul C. Teașcă a publicat în ziarul nostru o suită de 17 articole în legătură cu campionatul mondial de fotbal. Coincide cu numărul articolelor pe care le-ați citit dv.? 2) Este adevărat că Didi a fost și la actuala ediție a campionatului mondial de fotbal unul din jucătorii de bază ai echipei Braziliei dar, oricum, el are 33 de ani! Nu credem deci că s-ar putea pune problema angajării lui de către un club din Europa. — 3) Lui Pele îi puteți scrie pe adresa: Pele... Brazilia! Perspectivele de a vă răspunde sînt minime, ținînd seama de numărul simpatizanților de pe întreg globul care îi scriu. —

R. URSACHI, BUCUREȘTI. — 1) Rominia nu s-a mai întîlnit niciodată la fotbal cu Spania. — 2) Cu Olanda am jucat o singură dată: în 1924, la Paris. Scor: 0—6. În același an am jucat la Viena, cu prima echipă profesionistă a Austriei, pierzînd cu 4—1. În 1932, întîlnind de două ori echipa amatoare a Austriei (la București și la Linz), am învins cu 4—1 și respectiv 1—0.

MIRCEA DOBRESCU, PLOIEȘTI. — În meciul cu Cehoslovacia, din preliminariile campionatului mondial de fotbal din 1954 — meci disputat în octombrie 1953, la București — noi am folosit în atac, pe dreapta, formula Călinoiu inter și Petschovschi aripă. A fost faimoasa partidă în care echipa noastră a jucat, mai ales în repriza a doua, la o poartă, dar fotbaliștii cehoslovaci au reușit să apere unicul gol înscris de Safranek lui Birtașu, dintr-o lovitură liberă de la circa 30 de metri. F.I.F.A. a luat în considerație, bineînțeles, numai rezultatul, 1—0. Noi ne-am mulțumit cu victoria morală. Victoriile acestea... morale au însă un mare cusur: nu contează în nici un clasament.

ION POSTAȘU

Urări... profesionale

Factorul poștal

Să țină seama fiecare
De doleanța mea „expresă":
Chiar dacă șutul nu-i scrisoare,
Să fie totuși... cu adresă!

Agronomul

Vreau portarii-n formă bună,
Dintr-o pricină-nțeleasă:
Boabele de fapt se-adună
În hambar și nu... în plasă.

Cîntărețul

Înaintașilor
Atîta am de spus:
— La meci, cu șutul lor
Să n-o mai ia... prea sus!

Medicul

La meciuri, plasa se mai prăfuiește,
De-aceea, din motive sanitare,
Rețeta asta se obișnuiește:
Să fie... scuturată cît mai tare!

Fotograful

Asta este sfatul meu
Pentru-atacuri, exclusiv
Poarta-adversă tot mereu
Să o aibă-n... obiectiv!

VICTOR TEODOR

Schiță de AZIZ NESIN (Turcia)

În tramvai găsești locuri libere numai la începutul traseului. Am luat tramvaiul la Mecidie. Nu am ajuns nici pînă la Șișli și vagonul era de-acum tixit. Pasagerii atîrnau pe scări, stăteau agățați de marginile ferestrelor. Dar ce se petrecea înăuntru!... E doar cunoscut ce înseamnă tramvai... Un călător citea ziarul, iar vecinul său se străduia, uitîndu-se pieziș, să vadă și el ce scrie. Un tînăr care stătea în spatele lor întinse gîtul ca o girafă ca să afle noutățile sportive. Deodată exclamă supărat:

— Pîiu! A pierdut „Fener".*)

Posesorul ziarului, un om adus de spate, se întoarse și aruncînd o privire distrugătoare tînărului palid, îl întrebă cu sarcasm:

— Dar ce, credeai că o să cîștige?

Vecinul cocoșatului, corpolent ca o focă, se amestecă în vorbă:

— Chiar dacă Sabun în persoană ar fi jucat centru înaintaș, nici atunci n-ar fi cîștigat „Fener" meciul cu „Beșiktas".

Un alt tînăr, cu obrajii supți, îl susținu energic pe cel gras:

— Adevărat, nene! Beșiktășenii noștri ... jucat ca niște lei!

În momentul acesta o femeie tînără, elegantă, nu se mai putu abține:

— Sînt niște lepădături, beșiktășenii ...

... apucă să rostească bine a... ...inte și se auzi o voce subțire de copil:

— Tu ești lepădătură!

Într-o clipă atmosfera se încinse așa de mult, încît tramvaiul începu să semene cu parlamentul, atunci cînd opoziția se încaieră cu partidul guvernamental.

In momentul acela în discuție interveni taxatorul:

— Și din ce cauză toate acestea? Pentru că l-au pus pe Habib la apărare. Să fi fost Habib la înaintare „Fener" ar fi marcat la goluri...

Un pasager șclivisit murmură printre dinți:

— Nu mai vorbi prostii! Și zece Habibi nu ar fi ajutat la nimic.

— Dar dumneavoastră l-ați văzut pe Habib cum lovește mingea? — veni în ajutorul taxatorului cocoșatul, posesorul ziarului. Niciodată nu am să uit cum cu doi ani în urmă, în timpul unui meci de campionat, Habib a tras pe poartă din centrul terenului. Poc! și gol!

Un pasager ciung ce stătea în față se sculă, se înghesui spre cei care se certau și luînd aerul unui orator din opoziție, rosti:

— Să-i mulțumiți lui Alah pentru vînt. Căci dacă nu ar fi fost vîntul...

— Ce vînt? Vînt a făcut Cafer, care alerga ca un uragan pe partea dreaptă a terenului.

— Dar Habib? Habib are trei copii și aleargă pe teren ca un copoi!

— Habib nu are trei copii, ci doi.

Taxatorul nu mai putu răbda:

— Ce vorbești, domnule? Are trei copii: doi băieți și o fată!

— Ajunge cu minciunile! Eu cinez în fiecare seară cu Habib la restaurantul „Cîncir".

— Îmi spui tu mie de Habib! Trei ani am jucat cu el în echipa de tineret din Tahtakale.

În discuție se amestecă încă un pasager:

— Amîndoi greșiți. Aceștia nu sînt copiii lui.

— Ce vrei să spui cu asta, bătete? îl întrebă un bătrîn știrb.

— Care băiete? Ia gîndește-te cînd vorbești!

— De ce te superi? Ți se vorbește prietenește, iar tu te bagi unde nu-ți fierbe oala — fonfăi știrbul. Ce-ai vrut să spui despre copiii lui Habib?

— Aceștia nu sînt copiii lui Habib, ci ai nevesti-si, de la fostii bărbați...

În timp ce taxatorul și o parte din pasageri se contraziceau în legătură cu numărul copiilor lui Habib și se străduiau să clarifice totuși ai cui sînt, la celălalt capăt al vagonului începu de asemenea să se discute cu aprindere.

— Dacă nu l-ar fi scos din luptă pe Zulfi în repriza a doua, ar fi arătat el ce poate!

— Dar tu-l cunoști pe Murtaza? Da, da, pe Murtaza! El face cît 50 de Zulfi ai tăi.

— Fugi de-aici cu Murtaza al tău!...

— Ia ascultă! Vrei să te plesnesc peste mutră?

— Ei, ei, mai ușor!

— Ține-ți gura!

Tramvaiul trecu pe lîngă stația Taksim, unde, de obicei, se urcă multă lume. Taxatorul, continuînd să demonstreze cu ardoare că Habib are trei copii, nu numai că nu dădea bilete, dar uitase în genere că este taxator.

— Dacă nici eu nu știu cîți copii are Habib, atunci cine să mai știe? E caraghios, pur și simplu!

Unul din certăreți se hotărî să-și croiască drum cu coatele spre ieșire. Dar fără nici un rezultat.

— Nu te mai suci! Stai la locul tău, că de nu, te croiesc!

— De-aș scoate mîinile! I-aș arăta eu lui!

— Terminați! Lăsați băiețașul să iasă!

Pasagerii, împărțiți pe grupe, continuau să se certe și să se insulte. Pasiunile se dezlănțuiseră.

Un om în vîrstă, cu un gît ca de broască țestoasă și cu mîini tremurinde, începu să facă morală celor care se insultau:

— Nu aveți nici rușine, nici conștiință!

Îmi ziceam în sinea mea: „Acest bătrîn o să-i mustre acum pe toți". Dar acesta spuse:

— Toată nenorocirea e că arbitrul a fost cam tămîios. Asta e!

Un puști de 13—14 ani, care se urcase în tramvai în Meciekioi, se adresă bătrînului:

— Bine, țăicuțule, dar acest Bah e de categorie internațională.

— Știm noi cum a devenit arbitru! Cunosc eu toate dedesubturile. Ia să fi intrat și taică-miu în partidul democrat (n.tr. fostul partid al lui Menderes) și el ar fi devenit arbitru internațional!

În acest moment răsună o voce profundă de bas:

— Stai, stai! Universitatea și tramvaiul nu sînt locuri pentru politică. Vatman! Domnule vatman! Fii atent frățioare că în tramvaiul dumitale se face politică! Oprește! Eu cobor, să fiu cît mai departe de păcat.

În timpul acesta bătrînul îl dăscălea pe puști:

— Tu nu erai încă nici în pîntecele mamă-ti cînd eu eram jucător de rezervă și încă în prima echipă a clubului de tineret „Aivansarai". Ai înțeles, neghiobule?

— Am înțeles!

Tramvaiul se opri în piața Galatasarai. Taxatorul mai vorbea încă de copiii lui Habib. În cele din urmă nu a putut rezista nici vatmanul. Se întoarse. Mă gîndeam că o să-i spună acum taxatorului: „Ia vezi-ți de treaba ta"! Dar în loc să facă aceasta, vatmanul întrebă:

— Cine ține acolo cu „Fenerbahce"?

Unul din pasageri răspunse:

— Și ce e? Nu-ți place? Uite, eu țin cu „Fenerbahce".

Vatmanul se înfierbîntă:

— Nu vreau să transport suporterii lui „Fenerbahce". Coborî!

— Eu nu vreau să merg cu un tramvai condus de un vatman suporter al „Beșiktaș"-ului! spuse pasagerul și sări din mers.

În stația Tepebași în vagon intră controlorul. M-am gîndit: „Ah, ce o să mai pățească taxatorul! Tocmai de la Mecidiechioi nu a mai dat nici un bilet".

Unul din pasageri nu se putu liniști:

— Bine! Să admitem că în meciul cu „Fenerbahce" a cîștigat „Beșiktaș", dar jocul a fost brutal.

— Încetați să bateți cîmpii! urlă vatmanul.

Pasagerul, suporter a lui „Fenerbahce", se temu să nu-l dea jos și pe el și se ascunse în spatele bărbatului corpolent.

Taxatorul continua să-și susțină punctul de vedere:

— Habib are trei copii. Și toți sînt ai lui. Să mă trăznească-n locul ăsta, dacă nu-i așa!

— Pentru Alah, spune-l-ai văzut măcar o dată pe Habib în față?

— După tine înseamnă că sînt un mincinos. Cetățeni, sînteți martori! Mă insultă în mod public! Am să te dau în judecată!

— Ce s-a întîmplat? întrebă controlorul.

— „Fenerbahce" a cîștigat de cincizeci de ori cu „Beșiktas" și a pierdut numai de zece ori. Și neisprăviții ăștia vor să demonstreze că...

După cum reieși mai apoi, și controlorul ținea tot cu „Fenerbahce". Vatmanul și controlorul se deosebeau în mod categoric în simpatiile lor sportive.

Vatmanul țipa:

— Vrei să ne sperii ca amenda? Scrie! Vom plăti, dar nu vom ceda! Trăiască „Beșiktaș"!

Taxatorul îl lovi pe unul din pasageri cu geanta peste cap. Bătrînul, smulgînd ghiozdanul pustiului, îl lovi pe acesta peste ceafă, iar controlorul îl înșfăcă pe beșiktașist de cravată. Chiar atunci sosiră, la timp, și polițiștii.

— Ce se întîmplă aici? îl întrebă unul din ei pe controlor.

— Nu vedeți? Spun că „Fenerbahce" a marcat al doilea gol din ofsaid.

— Care-i prostul de susține așa ceva? se indignă polițistul.

— Nu a fost ofsaid, ci henț — țipă cineva din fundul vagonului.

Unul dintre polițiști se dovedi a fi un suporter al echipei Galatasarai.

— Hai, dați-i drumul cu toții la secție!

Certăreții se îndreptară spre secție. Ajunși acolo comisarul de poliție îi întrebă:

— Tu de unde ești?

— Din Erzerum.

— Nu, domnule! Cu ce echipă ții?

— Cu nici una!

— Slavă lui Alah! Din ce club faci parte?

Eu am înțeles că trebuie să numesc un club oarecare, dar nu știam pe cine susține comisarul și spusei la întîmplare:

— De la „Fenerbahce".

— Bravo! Stai aici!

Comisarul împărți toți pasagerii pe grupe, după clubul de care aparțineau. Pe urmă se adresă gîlcevitorilor:

— Acum, ia să-mi povestiți ce s-a întîmplat.

Pasagerul cu vînătaie sub ochi începu de îndată:

— Domnule comisar, m-am urcat în tramvai la Mecidiekioi. Mergeam la serviciu. În piața Taksim trebuia să cobor...

— Și de ce nu ai coborît? i-o reteză comisarul.

— Cum puteam s-o fac? A început discuția despre sport și am fost și eu antrenat. Uite, țipul acesta a spus că Mazbun de la „Fenerbahce" a intrat pe teren, deși era suspendat „Beșiktas" vrea să protesteze la federația de fotbal.

Comisarul sări ca ars:

— Ai îndrăznit să spui așa ceva despre Mazbun?

M-am folosit de această clipă și mi-am luat tălpășița de la secția de poliție.

...Poporului nostru îi place foarte mult fotbalul. Asta-i tot!

*) E vorba de echipa Fenerbahce. (n. tr.)